

Arrest

nr. 249 701 van 23 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. VAN DE VELDE en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, A.(...) D.(...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, etnisch Pashtun te zijn en het soennitische geloof te belijden. U bent geboren in een hospitaal in de Afghaanse provincie Nangarhar en bracht heel uw jeugd door in het dorp Kandwalo in het district Khogyani van die provincie. U ging nooit naar school en bleef derhalve ongeletterd. Toen u 7 jaar oud was begon u wel naar de madrassa te gaan voor koranlessen, wat u uiteindelijk enkele jaren hebt gedaan. U hielp uw vader met het bewerken van verschillende stukken grond die uw vader had en huurde.

Ook uw oudere broer M.(...) S.(...) moest zijn steentje bijdragen aan jullie landbouwactiviteiten. Acht maanden voor uw vertrek uit Afghanistan verdween hij echter plots uit het huis en gedurende enkele maanden bleef het onduidelijk wat er precies was gebeurd. Toen kwamen de taliban langs bij jullie thuis en lieten weten dat uw broer de rangen van het Afghan National Army (ANA) had verhoogd. Jullie werden door de taliban aangemaand om de boodschap over te brengen dat M.(...) S.(...) moest stoppen met dat werk en moest terugkeren naar het dorp. Jullie kregen ook dreigbrieven die hierop aandrongen. Toen jullie echter contact opnamen met M.(...) S.(...) vertelde die dat het onmogelijk was om meteen terug te keren naar het dorp: hij was immers bezig met zijn opleiding, en mocht niet gaan en staan waar hij wilde.

Op een noodlottige dag was u laat aan het werk met uw vader om de velden te irrigeren. Toen jullie 's nachts weer thuiskwamen, troffen jullie uw moeder huilend aan. Uw oudere broer was op bezoek gekomen en prompt door de taliban gevat. Hij werd met geweld meegenomen en toen uw moeder tussenbeide wilde komen, sloegen de talibanstrijders ook haar. Jullie begrepen dat een goede afloop niet waarschijnlijk was. Uw vader vertrok korte tijd later naar het ochtendgebed. De mollah gaf hem een brief van de taliban waarin stond dat ze uw broer hadden omgebracht omdat hij hun wetten had overtreden. Er stond ook in dat u zelf ter dood veroordeeld was. U vertrok diezelfde dag nog uit het dorp en ging naar Nimroz, van waaruit u het land verliet. Via diverse doorreislanden reisde u naar België, waar u toekwam op 16 november 2019. Op 22 november 2019 diende u in België een verzoek tot internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban te zullen worden gedood.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw taskara (Afghaans identiteitsbewijs), drie foto's van uw broer, twee dreigbrieven van de taliban, de enveloppe waarmee deze documenten naar u werden verstuurd, en een brief van uw advocaat dd. 24 juli 2020 met een opmerking over de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofdte van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood

heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, **en ook die van de relevante familieleden**, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België, aan de omstandigheden van uw vertrek en aan uw verklaringen over uw familiale netwerk. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u wel een oppervlakkige vertrouwdheid met uw beweerde herkomstregio vertoont wanneer u bijvoorbeeld de namen van dorpen in de omgeving noemt (CGVS, p.6,21), maar dat u geenszins in staat bent om te vertellen over de situatie in het district Khogyani in de tijd dat u daar zou zijn geweest. Jullie hadden nochtans een radio, waarmee jullie het nieuws konden volgen; zelf bleef u graag op de hoogte van cricketnieuws (CGVS, p.9,19,22). Bovendien begaf u zich wel eens naar de bazaar en nam u deel aan het vrijdaggebed in uw gemeenschap (CGVS, p.19), waardoor mag worden aangenomen dat geruchten in het dorp u ter ore zouden komen. Toch kan u niets meer vertellen over de wankelende veiligheidstoestand in uw streek dan dat taliban en Daesh elkaar bekampen, en dat er in Wazir Tangi een dronestrike werd uitgevoerd waarbij ongeveer 40 onschuldige dagloners om het leven kwamen (CGVS, p.20). U bent aanvankelijk stellig dat u nog in Afghanistan was toen u hoorde van deze laatste gebeurtenis (CGVS, p.20). Wanneer u ermee wordt geconfronteerd dat uit uw verklaringen blijkt dat u reeds het land had verlaten toen op 18 september 2019 deze luchtaanval werd uitgevoerd (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.10), reageert u verbaasd: "Was ik er niet? Was ik niet in Afghanistan toen dat gebeurde?" (CGVS, p.23) en dan een schouderophalend: "Wel, ik kan het niet zeggen. Wat kan ik zeggen? Het is gebeurd." (CGVS, p.23). Nochtans beweert u even nadrukkelijk te zijn vertrokken onmiddellijk na de moord op uw broer (CGVS, p.12,18), die wordt beschreven in de brief van 24-12-1397 (= 15 maart 2019). Dat komt overeen met uw verklaringen bij DVZ, toen u meende daags nadien te zijn vertrokken uit Afghanistan, op 25-12-1397 of 26-12-1397 (DVZ, Verklaring DVZ, p.6,12). Eigenaardig genoeg stelt u thans deze datum, die u net als uw reisgenoten had gememoriseerd (CGVS, p.18-19), niet meer te weten omdat u geen data kan onthouden (CGVS, p.5,18,19). Via uw advocaat liet u op 24 juli 2020 vervolgens weten geen inhoudelijke opmerkingen te hebben over de notities van het persoonlijk onderhoud, maar dat u in werkelijkheid langer onderweg was dan u hebt meegedeeld tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat u dit hebt verzwegen kan volgens u ophelderen waarom u een verkeerd tijds kader gebruikte tijdens het persoonlijk onderhoud (zie Document 5). Dit kan de overtuigingskracht van uw verklaringen niet

opkrikken. Wel integendeel, het wijst erop **dat u een loopje neemt met de medewerkingsplicht die op uw schouders rust en het goede verloop van het persoonlijk onderhoud opzettelijk hindert.** Het is weinig ernstig dat u achteraf probeert om met dergelijke laconieke mededeling een aanzienlijk deel van uw verklaringen uit te wissen, terwijl u nota bene aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd herinnerd aan het belang van waarachtige verklaringen. Hoe dan ook kan niet worden begrepen waarom u opzettelijk de zaken zou verdraaien door te stellen dat u zich herinnert hoe u in Afghanistan hoorde over de raketaanval van 18 september 2019. U wekt integendeel enkel de indruk dat u op slordige wijze zaken hebt ingestudeerd in de hoop wenselijke antwoorden te kunnen formuleren. Dit klemmt des te meer omdat u uit eigen beweging slechts kan verwijzen naar een ander incident ten tijde van president Karzai (CGVS, p.20), die in 2014 werd opgevolgd door Ashraf Ghani. Dit feit zou dus hebben plaatsgevonden ettelijke jaren voor uw vertrek uit Afghanistan.

Dat u geen enkele recente gebeurtenis in uw streek spontaan kan herinneren is weinig aannemelijk, zeker nu blijkt dat u ook niets kan zeggen over de incidenten die het CGVS aanhaalt. Zo is het niet geloofwaardig dat u nooit eerder hebt gehoord dat er drie mannen werden onthoofd tijdens een brutale aanval op de Malikyar Hotak school en een deel van die school is platgebrand (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.2). U situeert deze school immers nabij Zur Bazaar, het dorp dat grenst aan het uwe (CGVS, p.6,22). Dat u er zelf geen les volgde kan op geen enkele wijze verschonen dat u van deze schokkende gebeurtenis die zich afspeelde vlakbij u thuis onwetend bleek. Dat de "02 Unit" van de National Directorate for Security (NDS) een kwalijke reputatie heeft verworven door de burgerslachtoffers die vallen tijdens hun raids weet u wel, hoewel u eraan toevoegt dat dit vooral gebeurde in de andere districten (CGVS, p.21). Dat er kort voor uw beweerde vertrek bij een dergelijke raid vier doden waren gevallen in het dorp Qulgho, in uw eigen district (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.3), lijkt u voor het eerst te horen op het CGVS (CGVS, p.21). Ook een andere dodelijke raid uit de periode kort voor uw vertrek doet bij u geen belletje rinkelen: u weet ongeveer waar het dorp Bar Bahar is (CGVS, p.21), maar dat de overheidstroepen er een aanval deden op het huis van een talibancommandant, waarbij niet alleen het hoofddoelwit maar ook minstens tien andere personen de dood vonden (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.4), weet u niet. U houdt het erop dat er inderdaad mensen werden vermoord daar, maar dat u niet weet hoe of waarom dat gebeurde (CGVS, p.21). Dit antwoord is dermate vaag dat het nietszeggend wordt. Dat Hezb-e Islami actief was in uw district en vocht onder de groene vlag tot ze gemene zaak maakte met de taliban, waarna ze volgens veldonderzoekers hun groen met het wit van de taliban combineerden (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.5), is ook aan u voorbij gegaan (CGVS, p.22). Dat Daesh een zwarte vlag voert weet u wel, hoewel u poneert dat Daesh nooit zo dicht bij uw regio kwam dat u zich daarover zorgen maakte (CGVS, p.23). U kan dan ook geen informatie geven over de aanvoerders van Daesh in uw regio. Enkel dat hun leider "qari said of qari hafiz of [...] hafiz said" zou zijn hoorde u op de radio (CGVS, p.22). Ook hier gaat het niet om recente informatie, aangezien Hafiz Saeed reeds in 2016 werd geëlimineerd in een drone-aanval (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.6). Het verwondert dan ook dat u niet meer weet over aanwezigheid van Daesh in Nangarhar, die zich hardnekkig hebben genesteld in Khogyani en de aangrenzende districten (CGVS, p.20,21).

Over het winteroffensief dat het regeringsleger in uw district heeft uitgevoerd blaast u warm en koud: u noemt het "niet erg succesvol" maar denkt tegelijk dat de taliban wel werden verslagen en dat de zwaar belaagde strijders van Daesh zelfs uit het district moesten terugtrekken (CGVS, p.20). Het valt moeilijk in te zien hoe de afgetekende overwinning die u schetst dan weinig succesvol zou zijn. Over het verloop van de operatie kan u eigenlijk niets vertellen. U herhaalt enkel dat er in Wazir Tangi en Hashimkhil werd gevochten alsook in de districten Sherzad, Hesarak en Pachir Wagam (CGVS, p.20). Gezien de onveiligheid in uw district is het toch vreemd dat u niet meer belangstelling hebben gehad voor de veranderlijke toestand. U noemt niet eens het district Surkhrod van waaruit het leger zich tijdens wekenlange operaties een weg baande naar de afgelegen gebieden van uw eigen district (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.7) en blijkt niet op de hoogte van welke plaatsen door het leger werden aangedaan voor en na ze langs uw regio kwamen.

U herkent de naam Habib Rahman, en zegt meteen dat hij een vorige commandant van de ALP in Khogyani was (CGVS, p.21). Wat er met hem gebeurd is, weet u dan weer niet (CGVS, p.20-21). Diens carrière aan het hoofd van de ALP kwam abrupt ten einde toen de man in december 2017, iets meer dan een jaar voor uw beweerde vertrek, om het leven kwam in een aanslag in Khogyani (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.8). Het gaat dus alweer over een incident dat zich op luttele kilometers van uw woonplaats heeft afgespeeld (CGVS, p.6). Dat u bij deze naam

enkel kan zeggen dat hij de voorlaatste ALP-commandant was, maakt dan ook een eerder ingestudeerde indruk. Nog vreemder is dat u afkomstig zou zijn uit een familie van landarbeiders, en zelf ook op de velden ging werken, maar toch niet weet wie de belangrijke functie van mirab uitoefende in uw dorp. U weet enkel dat er iemand was die dat deed (CGVS, p.22). Verder is het weinig overtuigend dat u heel uw leven zou hebben doorgebracht op het Afghaanse platteland en toch niet vertrouwd bent met Afghaanse kalender die men daar gebruikt: u moet even nadenken alvorens u verkeerdelijk gokt dat de laatste maand van het jaar dalwa is (CGVS, p.19), terwijl dat in werkelijkheid hoet is. Tevens wijst het CGVS er nog op dat u het hebt over "Chamkani" als plaats waar terugkeerders uit Pakistan terecht komen (CGVS, p.7), terwijl deze plaats eigenlijk Chamtala heet, en dat uit de cijfers van het IOM blijkt dat de vele duizenden terugkeerders die in Khogyani toekwamen ook vaak naar het districtscentrum Kaga gaan (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.9). Gezien de nabijheid van uw dorp tot het districtscentrum zou men verwachten dat zoiets u niet ontgaan was. Het komt trouwens weinig doorleefd over dat u spreekt over het moeilijk toegankelijke berggebied Tora Bora als toegangspoort van Pakistan (CGVS, p.7) terwijl de economische levensader van Nangarhar de snelweg is die naar de drukke grensovergang van Torkham voert (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.11). In een gebied waarin zoveel mensen om diverse redenen van en naar Pakistan reizen zou men verwachten dat u gewoon deze route vermeldt. Tenslotte moet ernstig worden betwijfeld dat landbouwers wiens belangrijkste marktgewas papavers zijn (CGVS, p.8-9) niet meer aandacht zouden hebben voor de invloed van Daesh in de regio. Als wordt gevraagd wie de teelt van papavers tegengaat, hebt u het evenwel alleen over de taliban en de overheid (CGVS, p.23). Nochtans is de harde aanpak van Daesh in Nangarhar (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.12) ook bij u bekend, maar dat beschouwt u als een ver-van-uw-bed verhaal (CGVS, p.23). Blijkbaar maakt u zich geen zorgen over de huidige financiële toestand van uw familie, aangezien u sinds uw vertrek uit Afghanistan nooit hebt geïnformeerd naar hoeveel uw reis naar Europa heeft gekost en op welke manier uw vader erin slaagde om op korte tijd deze fondsen bij elkaar te harken (CGVS, p.19).

Dit klemmt omdat tevens duidelijk is geworden dat uw verklaringen over uw familie en bijgevolg het netwerk waarover u in Afghanistan beschikt, ernstig tekortschieten. Doorheen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten slaagt u er namelijk helemaal niet in om aannemelijk te maken dat uw broer deel uitmaakte van de rangen van het ANA, en inmiddels is overleden. Hoewel niet van u wordt verwacht dat u alle details kent over de werkzaamheden van uw broer mag toch een zekere kennis verwacht worden, zeker omdat dit werk aan de basis lag van uw vlucht uit Afghanistan. Uw verklaringen zijn echter zeer oppervlakkig. Zo weet u niet eens in welke eenheid uw broer diende (CGVS, p.16). Waarom uw broer überhaupt bij het leger wilde gaan kan u ook niet toelichten. Dat hij jullie financiële situatie wilde verbeteren kan worden betwijfeld aangezien u zelf geen belangstelling aan de dag legt voor het economische welzijn van uw familie sinds uw vertrek (CGVS, p.19). Het CGVS merkt bovendien op dat jullie eigen grond in bezit hebben (CGVS, p.8) en dat jullie daarop lucratieve marktgewassen telen (CGVS, p.8-9), en dus bepaald geen overlevingslandbouwers zijn. Bovendien blijkt dat u louter speculeert over de reden dat uw broer het risico nam om soldaat te worden: u denkt dat hij uit diepgewortelde overtuiging de keuze maakte om zijn land te dienen (CGVS, p.14). U wijzigt dan abrupt uw verklaringen door stellen dat jullie niet eens wisten dat hij bij het leger was gegaan, en dat zijn vertrek voor zover u weet nooit met iemand was besproken. (CGVS, p.14). Volgens u bracht uw broer met zijn eigengereide optreden heel uw familie in gevaar (CGVS, p.14,15) maar toch hebt u nooit aan uw vader gevraagd hoe uw broer tot deze noodlottige keuze kwam (CGVS, p.15), een merkwaardig gebrek aan interesse in uw eigen problemen. Hoe uw vader trouwens te weten kwam dat zijn oudste zoon zonder zijn toestemming bij het leger was gegaan, weet u evenmin (CGVS, p.14).

De door u neergelegde documenten halen wat er nog rest van uw geloofwaardigheid verder onderuit. Niet alleen hebt u geen enkel idee waar deze foto's vandaan komen (CGVS, p.16), maar volgens u staat op de foto een analfabete rekrut die net zijn basistraining achter de rug heeft. U neemt dan ook aan dat het een gewone soldaat is, hoewel u ook dat nooit hebt gevraagd aan iemand (CGVS, p.15). Op de foto staat evenwel iemand in het uniform van een sergeant-majoor (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.13). Wanneer u wordt gewezen op het insigne dat zijn rang aanduidt, antwoordt u schouderophalend dat ze uw broer misschien een rang hebben gegeven, en herhaalt dat u er nooit naar heeft gevraagd (CGVS, p.17). U weet ook niet of ANA na zijn dood ooit nog contact opnam met uw familie, en of er andere documenten bestaan over het werk van uw broer en diens overlijden (CGVS, p.16). Dat de man op de foto's uw broer zou zijn is overigens een blote bewering. U legt geen enkel document voor dat zelfs maar een begin is van bewijs van een familieband tussen jullie beide. U draait de zaken om door te stellen dat het CGVS contact kan opnemen met de Afghaanse regering zodat zij formeel de man op de foto zouden kunnen identificeren

(CGVS, p.16). Het is evenwel aan u om doorheen uw verklaringen en met alle documenten die u kan verkrijgen aannemelijk te maken wat u zegt. Voorts wijst het CGVS er nog op dat aan Afghaanse documenten slechts weinig bewijswaarde kan worden toegeschreven gezien de hoge graad van corruptie die er heerst in dat land. Het taskara is weinig meer dan een aanwijzing van uw identiteit, die in deze beslissing niet in twijfel getrokken wordt, maar kan geenszins bewijzen dat u in Khogyani verbleef. Documenten vermogen immers enkel geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, iets waar in uw geval geen sprake van is. De enveloppe bewijst dat u post hebt ontvangen uit Afghanistan.

Uw uiterst vage verklaringen en beperkte kennis over het werk van uw broer zorgen ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat hij bij het ANA was tewerkgesteld. Bijgevolg dient niet alleen te worden besloten dat uw verklaringen over uw familiesamenstelling sterk betwijfeld moeten worden, maar aangezien u uw eigen vervolgingsfeiten volledig baseert op deze tewerkstelling, worden deze uiteraard ook deze niet geloofwaardig geacht. Toch dient nog opgemerkt te worden dat ook uw verklaringen over de dreigbrieven en vermeende bedreiging door de taliban tegenstrijdig zijn. Zo blijkt de eerste dreigbrief helemaal niet aan uw broer gericht te zijn, maar wel aan uzelf omdat u zelf soldaat bent van het ANA in Kandahar (zie Document 3A). Dit is uiteraard flagrant tegenstrijdig met uw verklaringen als zouden de taliban uw broer bedreigd hebben, en dat u zelf altijd als landbouwer werkte in uw dorp in Nangarhar.

Voorts blijkt uit de voorafgaande vaststellingen dat u uw beweerde verblijf in het dorp Kandwalo, gelegen in het district Khogyani van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor sowieso geen geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. In combinatie met de gevolgtrekking dat ook uw verklaringen over uw familiesamenstelling niet overtuigend zijn, moet het CGVS besluiten dat een goed zicht op uw netwerk niet mogelijk is. Hierbij kan men niet heen rond de vaststelling dat uw algemene geloofwaardigheid sterk is aangetast doorheen uw verklaringen.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en mogelijks oorspronkelijk afkomstig bent uit Khogyani of er ooit tijd hebt doorgebracht. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden

toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/public/Article-15c- Qualification-Directive-201195EU-A-judicial-analysis.pdf>; en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019** (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/ Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 02 juli 2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u beweerde tijdstip van vertrek (CGVS, p.23) en gewezen op ernstige tekortkomingen in uw verklaringen die doen twifelen aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan, en de omstandigheden van uw vertrek. Het is uitgelegd dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. U antwoordde toen dat u volledig de waarheid heeft verteld (CGVS, p.25). Dat u vervolgens via de post een post factum uitleg laat bezorgen over hoe u het tijdstip van uw vertrek verkeerd heeft voorgesteld, spreekt evenwel boekdelen over de ernst van die bewering.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming . Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Khogyani heeft verbleven, kan er namelijk van

uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker formuleert het enig middel als volgt:

“De Weigering erkenning als vluchteling- internationale bescherming / toepassing art. 1A Conventie van Geneve — Onvoldoende onderzoek van de asielmotieven - onzorgvuldige en onredelijke besluitvorming”.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanpak. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des

*procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

*Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).*

*In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, **en ook die van de relevante familieleden**, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.*

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België, aan de omstandigheden van uw vertrek en aan uw verklaringen over uw familiale netwerk. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u wel een oppervlakkige vertrouwdheid met uw beweerde herkomstregio vertoont wanneer u bijvoorbeeld de namen van dorpen in de omgeving noemt (CGVS, p.6,21), maar dat u geenszins in staat bent om te vertellen over de situatie in het district Khogyani in de tijd dat u daar zou zijn geweest. Jullie hadden nochtans een radio, waarmee jullie het nieuws konden volgen; zelf bleef u graag op de hoogte van cricketnieuws (CGVS, p.9,19,22). Bovendien begaf u zich wel eens naar de bazaar en nam u deel aan het vrijdaggebed in uw gemeenschap (CGVS, p.19), waardoor mag worden aangenomen dat geruchten in het dorp u ter ore zouden komen. Toch kan u niets meer vertellen over de wankelende veiligheidstoestand in uw streek dan dat taliban en Daesh elkaar bekampen, en dat er in Wazir Tangi een dronestrike werd uitgevoerd waarbij ongeveer 40 onschuldige dagloners om het leven kwamen (CGVS, p.20). U bent aanvankelijk stellig dat u nog in Afghanistan was toen u hoorde van deze

laatste gebeurtenis (CGVS, p.20). Wanneer u ermee wordt geconfronteerd dat uit uw verklaringen blijkt dat u reeds het land had verlaten toen op 18 september 2019 deze luchtaanval werd uitgevoerd (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.10), reageert u verbaasd: "Was ik er niet? Was ik niet in Afghanistan toen dat gebeurde?" (CGVS, p.23) en dan een schouderophalend: "Wel, ik kan het niet zeggen. Wat kan ik zeggen? Het is gebeurd." (CGVS, p.23). Nochtans beweert u even nadrukkelijk te zijn vertrokken onmiddellijk na de moord op uw broer (CGVS, p.12,18), die wordt beschreven in de brief van 24-12-1397 (= 15 maart 2019). Dat komt overeen met uw verklaringen bij DVZ, toen u meende daags nadien te zijn vertrokken uit Afghanistan, op 25-12-1397 of 26-12-1397 (DVZ, Verklaring DVZ, p.6,12). Eigenaardig genoeg stelt u thans deze datum, die u net als uw reisgenoten had gememoriseerd (CGVS, p.18-19), niet meer te weten omdat u geen data kan onthouden (CGVS, p.5,18,19). Via uw advocaat liet u op 24 juli 2020 vervolgens weten geen inhoudelijke opmerkingen te hebben over de notities van het persoonlijk onderhoud, maar dat u in werkelijkheid langer onderweg was dan u hebt meegedeeld tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat u dit hebt verzwegen kan volgens u ophelderen waarom u een verkeerd tijds kader gebruikte tijdens het persoonlijk onderhoud (zie Document 5). Dit kan de overtuigingskracht van uw verklaringen niet opkrikken. Wel integendeel, het wijst erop **dat u een loopje neemt met de medewerkingsplicht die op uw schouders rust en het goede verloop van het persoonlijk onderhoud opzettelijk hindert**. Het is weinig ernstig dat u achteraf probeert om met dergelijke laconieke mededeling een aanzienlijk deel van uw verklaringen uit te wissen, terwijl u nota bene aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd herinnerd aan het belang van waarachtige verklaringen. Hoe dan ook kan niet worden begrepen waarom u opzettelijk de zaken zou verdraaien door te stellen dat u zich herinnert hoe u in Afghanistan hoorde over de raketaanval van 18 september 2019. U wekt integendeel enkel de indruk dat u op slordige wijze zaken hebt ingestudeerd in de hoop wenselijke antwoorden te kunnen formuleren. Dit klemmt des te meer omdat u uit eigen beweging slechts kan verwijzen naar een ander incident ten tijde van president Karzai (CGVS, p.20), die in 2014 werd opgevolgd door Ashraf Ghani. Dit feit zou dus hebben plaatsgevonden ettelijke jaren voor uw vertrek uit Afghanistan.

Dat u geen enkele recente gebeurtenis in uw streek spontaan kan herinneren is weinig aannemelijk, zeker nu blijkt dat u ook niets kan zeggen over de incidenten die het CGVS aanhaalt. Zo is het niet geloofwaardig dat u nooit eerder hebt gehoord dat er drie mannen werden onthoofd tijdens een brutale aanval op de Malikyar Hotak school en een deel van die school is platgebrand (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.2). U situeert deze school immers nabij Zur Bazaar, het dorp dat grenst aan het uwe (CGVS, p.6,22). Dat u er zelf geen les volgde kan op geen enkele wijze verschonen dat u van deze schokkende gebeurtenis die zich afspeelde vlakbij u thuis onwetend bleek. Dat de "02 Unit" van de National Directorate for Security (NDS) een kwalijke reputatie heeft verworven door de burgerslachtoffers die vallen tijdens hun raids weet u wel, hoewel u eraan toevoegt dat dit vooral gebeurde in de andere districten (CGVS, p.21). Dat er kort voor uw beweerde vertrek bij een dergelijke raid vier doden waren gevallen in het dorp Qulgho, in uw eigen district (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.3), lijkt u voor het eerst te horen op het CGVS (CGVS, p.21). Ook een andere dodelijke raid uit de periode kort voor uw vertrek doet bij u geen belletje rinkelen: u weet ongeveer waar het dorp Bar Bahar is (CGVS, p.21), maar dat de overheidstroepen er een aanval deden op het huis van een talibancommandant, waarbij niet alleen het hoofddoelwit maar ook minstens tien andere personen de dood vonden (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.4), weet u niet. U houdt het erop dat er inderdaad mensen werden vermoord daar, maar dat u niet weet hoe of waarom dat gebeurde (CGVS, p.21). Dit antwoord is dermate vaag dat het nietszeggend wordt. Dat Hezb-e Islami actief was in uw district en vocht onder de groene vlag tot ze gemene zaak maakte met de taliban, waarna ze volgens veldonderzoekers hun groen met het wit van de taliban combineerden (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.5), is ook aan u voorbij gegaan (CGVS, p.22). Dat Daesh een zwarte vlag voert weet u wel, hoewel u poneert dat Daesh nooit zo dicht bij uw regio kwam dat u zich daarover zorgen maakte (CGVS, p.23). U kan dan ook geen informatie geven over de aanvoerders van Daesh in uw regio. Enkel dat hun leider "qari said of qari hafiz of [...] hafiz said" zou zijn hoorde u op de radio (CGVS, p.22). Ook hier gaat het niet om recente informatie, aangezien Hafiz Saeed reeds in 2016 werd geëlimineerd in een drone-aanval (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.6). Het verwondert dan ook dat u niet meer weet over aanwezigheid van Daesh in Nangarhar, die zich hardnekkig hebben genesteld in Khogyani en de aangrenzende districten (CGVS, p.20,21).

Over het winteroffensief dat het regeringsleger in uw district heeft uitgevoerd blaast u warm en koud: u noemt het "niet erg succesvol" maar denkt tegelijk dat de taliban wel werden verslagen en dat de zwaar belaagde strijders van Daesh zelfs uit het district moesten terugtrekken (CGVS, p.20). Het valt moeilijk

in te zien hoe de afgetekende overwinning die u schetst dan weinig succesvol zou zijn. Over het verloop van de operatie kan u eigenlijk niets vertellen. U herhaalt enkel dat er in Wazir Tangi en Hashimkhil werd gevochten alsook in de districten Sherzad, Hesarak en Pachir Wagam (CGVS, p.20). Gezien de onveiligheid in uw district is het toch vreemd dat u niet meer belangstelling hebben gehad voor de veranderlijke toestand. U noemt niet eens het district Surkhrod van waaruit het leger zich tijdens wekenlange operaties een weg baande naar de afgelegen gebieden van uw eigen district (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.7) en blijkt niet op de hoogte van welke plaatsen door het leger werden aangedaan voor en na ze langs uw regio kwamen.

U herkent de naam Habib Rahman, en zegt meteen dat hij een vorige commandant van de ALP in Khogyani was (CGVS, p.21). Wat er met hem gebeurd is, weet u dan weer niet (CGVS, p.20-21). Diens carrière aan het hoofd van de ALP kwam abrupt ten einde toen de man in december 2017, iets meer dan een jaar voor uw beweerde vertrek, om het leven kwam in een aanslag in Khogyani (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.8). Het gaat dus alweer over een incident dat zich op luttele kilometers van uw woonplaats heeft afgespeeld (CGVS, p.6). Dat u bij deze naam enkel kan zeggen dat hij de voorlaatste ALP-commandant was, maakt dan ook een eerder ingestudeerde indruk. Nog vreemder is dat u afkomstig zou zijn uit een familie van landarbeiders, en zelf ook op de velden ging werken, maar toch niet weet wie de belangrijke functie van mirab uitoefende in uw dorp. U weet enkel dat er iemand was die dat deed (CGVS, p.22). Verder is het weinig overtuigend dat u heel uw leven zou hebben doorgebracht op het Afghaanse platteland en toch niet vertrouwd bent met Afghaanse kalender die men daar gebruikt: u moet even nadenken alvorens u verkeerdelijk gokt dat de laatste maand van het jaar dalwa is (CGVS, p.19), terwijl dat in werkelijkheid hoet is. Tevens wijst het CGVS er nog op dat u het hebt over "Chamkani" als plaats waar terugkeerders uit Pakistan terecht komen (CGVS, p.7), terwijl deze plaats eigenlijk Chamtala heet, en dat uit de cijfers van het IOM blijkt dat de vele duizenden terugkeerders die in Khogyani toekwamen ook vaak naar het districtscentrum Kaga gaan (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.9). Gezien de nabijheid van uw dorp tot het districtscentrum zou men verwachten dat zoiets u niet ontgaan was. Het komt trouwens weinig doorleefd over dat u spreekt over het moeilijk toegankelijke berggebied Tora Bora als toegangspoort van Pakistan (CGVS, p.7) terwijl de economische levensader van Nangarhar de snelweg is die naar de drukke grensovergang van Torkham voert (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.11). In een gebied waarin zoveel mensen om diverse redenen van en naar Pakistan reizen zou men verwachten dat u gewoon deze route vermeldt. Tenslotte moet ernstig worden betwijfeld dat landbouwers wiens belangrijkste marktgewas papavers zijn (CGVS, p.8-9) niet meer aandacht zouden hebben voor de invloed van Daesh in de regio. Als wordt gevraagd wie de teelt van papavers tegengaat, hebt u het evenwel alleen over de taliban en de overheid (CGVS, p.23). Nochtans is de harde aanpak van Daesh in Nangarhar (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.12) ook bij u bekend, maar dat beschouwt u als een ver-van-uw-bed verhaal (CGVS, p.23). Blijkbaar maakt u zich geen zorgen over de huidige financiële toestand van uw familie, aangezien u sinds uw vertrek uit Afghanistan nooit hebt geïnformeerd naar hoeveel uw reis naar Europa heeft gekost en op welke manier uw vader erin slaagde om op korte tijd deze fondsen bij elkaar te harken (CGVS, p.19).

Dit klemmt omdat tevens duidelijk is geworden dat uw verklaringen over uw familie en bijgevolg het netwerk waarover u in Afghanistan beschikt, ernstig tekortschieten. Doorheen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten slaagt u er namelijk helemaal niet in om aannemelijk te maken dat uw broer deel uitmaakte van de rangen van het ANA, en inmiddels is overleden. Hoewel niet van u wordt verwacht dat u alle details kent over de werkzaamheden van uw broer mag toch een zekere kennis verwacht worden, zeker omdat dit werk aan de basis lag van uw vlucht uit Afghanistan. Uw verklaringen zijn echter zeer oppervlakkig. Zo weet u niet eens in welke eenheid uw broer diende (CGVS, p.16). Waarom uw broer überhaupt bij het leger wilde gaan kan u ook niet toelichten. Dat hij jullie financiële situatie wilde verbeteren kan worden betwijfeld aangezien u zelf geen belangstelling aan de dag legt voor het economische welzijn van uw familie sinds uw vertrek (CGVS, p.19). Het CGVS merkt bovendien op dat jullie eigen grond in bezit hebben (CGVS, p.8) en dat jullie daarop lucratieve marktgewassen telen (CGVS, p.8-9), en dus bepaald geen overlevingslandbouwers zijn. Bovendien blijkt dat u louter speculeert over de reden dat uw broer het risico nam om soldaat te worden: u denkt dat hij uit diepgewortelde overtuiging de keuze maakte om zijn land te dienen (CGVS, p.14). U wijzigt dan abrupt uw verklaringen door stellen dat jullie niet eens wisten dat hij bij het leger was gegaan, en dat zijn vertrek voor zover u weet nooit met iemand was besproken. (CGVS, p.14). Volgens u bracht uw broer met zijn eigengereide optreden heel uw familie in gevaar (CGVS, p.14,15) maar toch hebt u nooit aan uw vader gevraagd hoe uw broer tot deze noodlottige keuze kwam (CGVS, p.15), een merkwaardig

gebrek aan interesse in uw eigen problemen. Hoe uw vader trouwens te weten kwam dat zijn oudste zoon zonder zijn toestemming bij het leger was gegaan, weet u evenmin (CGVS, p.14).

De door u neergelegde documenten halen wat er nog rest van uw geloofwaardigheid verder onderuit. Niet alleen hebt u geen enkel idee waar deze foto's vandaan komen (CGVS, p.16), maar volgens u staat op de foto een analfabete rekrut die net zijn basistraining achter de rug heeft. U neemt dan ook aan dat het een gewone soldaat is, hoewel u ook dat nooit hebt gevraagd aan iemand (CGVS, p.15). Op de foto staat evenwel iemand in het uniform van een sergeant-majoor (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.13). Wanneer u wordt gewezen op het insigne dat zijn rang aanduidt, antwoordt u schouderophalend dat ze uw broer misschien een rang hebben gegeven, en herhaalt dat u er nooit naar heeft gevraagd (CGVS, p.17). U weet ook niet of ANA na zijn dood ooit nog contact opnam met uw familie, en of er andere documenten bestaan over het werk van uw broer en diens overlijden (CGVS, p.16). Dat de man op de foto's uw broer zou zijn is overigens een blote bewering. U legt geen enkel document voor dat zelfs maar een begin is van bewijs van een familieband tussen jullie beide. U draait de zaken om door te stellen dat het CGVS contact kan opnemen met de Afghaanse regering zodat zij formeel de man op de foto zouden kunnen identificeren (CGVS, p.16). Het is evenwel aan u om doorheen uw verklaringen en met alle documenten die u kan verkrijgen aannemelijk te maken wat u zegt. Voorts wijst het CGVS er nog op dat aan Afghaanse documenten slechts weinig bewijswaarde kan worden toegeschreven gezien de hoge graad van corruptie die er heerst in dat land. Het taskara is weinig meer dan een aanwijzing van uw identiteit, die in deze beslissing niet in twijfel getrokken wordt, maar kan geenszins bewijzen dat u in Khogyani verbleef. Documenten vermogen immers enkel geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, iets waar in uw geval geen sprake van is. De enveloppe bewijst dat u post hebt ontvangen uit Afghanistan.

Uw uiterst vage verklaringen en beperkte kennis over het werk van uw broer zorgen ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat hij bij het ANA was tewerkgesteld. Bijgevolg dient niet alleen te worden besloten dat uw verklaringen over uw familiesamenstelling sterk betwijfeld moeten worden, maar aangezien u uw eigen vervolgingsfeiten volledig baseert op deze tewerkstelling, worden deze uiteraard ook deze niet geloofwaardig geacht. Toch dient nog opgemerkt te worden dat ook uw verklaringen over de dreigbrieven en vermeende bedreiging door de taliban tegenstrijdig zijn. Zo blijkt de eerste dreigbrief helemaal niet aan uw broer gericht te zijn, maar wel aan uzelf omdat u zelf soldaat bent van het ANA in Kandahar (zie Document 3A). Dit is uiteraard flagrant tegenstrijdig met uw verklaringen als zouden de taliban uw broer bedreigd hebben, en dat u zelf altijd als landbouwer werkte in uw dorp in Nangarhar.

Voorts blijkt uit de voorafgaande vaststellingen dat u uw beweerde verblijf in het dorp Kandwalo, gelegen in het district Khogyani van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor sowieso geen geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. In combinatie met de gevolgtrekking dat ook uw verklaringen over uw familiesamenstelling niet overtuigend zijn, moet het CGVS besluiten dat een goed zicht op uw netwerk niet mogelijk is. Hierbij kan men niet heen rond de vaststelling dat uw algemene geloofwaardigheid sterk is aangetast doorheen uw verklaringen.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker wenst hierbij op te merken dat hij soms grote moeilijkheden ondervond tijdens zijn persoonlijk onderhoud om de tolk te verstaan. Verzoeker geeft ook te kennen dat de tolk tijdens het onderhoud vaak wisselde van taal met name van het Pashtu naar het Dari, terwijl hij uitdrukkelijk om een tolk Pashtu had gevraagd.

De Raad stelt vast dat verzoekers beweringen geen bevestiging vinden in het administratief dossier. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat verzoeker, wanneer bij aanvang van het persoonlijk onderhoud aan hem werd gevraagd of hij de tolk goed begreep, bevestigend antwoordde (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Ook bij afsluiting van het onderhoud werd verzoeker

dezelfde vraag gesteld. Verzoeker antwoordde ook hier dat de tolk goed was en omschreef dit zelfs met de vermelding “100%” (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25). Bij nazicht van de notities kon de Raad op geen enkele moment vaststellen dat er in dit opzicht problemen zijn geweest tijdens het gehele onderhoud. Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoeker zelfs heeft aangegeven wat Dari te hebben geleerd onderweg om te communiceren met andere Dari sprekers (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9).

Verzoeker haalt vervolgens als voorbeeld aan dat er tijdens het onderhoud gevraagd werd naar de Afghaanse maanden en dat bij de benaming van de maanden het Dari werd gebruikt zoals blijkt uit het door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde document. Verzoeker meent hieruit een gegronde twijfel te kunnen afleiden over het taalgebruik tijdens het gehoor, waardoor het onzeker is of hij een zo goed mogelijk gehoor heeft kunnen afleggen.

De Raad stelt vast dat verzoeker bij de bevraging naar de maanden op geen enkele wijze te kennen heeft gegeven dat hij dit niet begreep. Verzoeker gebruikte overigens zelf de maanden in het Dari bij zijn antwoord. Zo gaf hij aan “*Na hamal komt saur*” (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19).

Het feit dat in de bestreden beslissing wordt vermeld dat verzoeker bijgestaan werd tijdens het onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen door een tolk die het Dari machtig is, is een materiële vergissing. Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoeker werd bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is en verzoeker betwist dit ook niet.

Het enkele argument dat tijdens het persoonlijk onderhoud het Dari werd gebruikt in de bevraging naar de maanden, volstaat dan ook niet om afbreuk te doen aan de voormelde motivering. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt afdoende dat verzoeker de tolk goed begreep en blijkt niet dat er enig misverstand is gerezen omwille van het taalgebruik. Overigens moet worden opgemerkt dat verzoeker niet verduidelijkt op welke concrete wijze dit beweerde gebruik van het Dari tijdens het onderhoud, afbreuk zou kunnen doen aan de voormelde gedane vaststellingen.

Waar verzoeker erop wijst dat hij gelet op zijn leeftijd toch een kennis had van de meeste gebeurtenissen die zich voordeden in zijn regio verschoont noch verklaart hij zijn onwetendheid over talrijke aspecten met betrekking tot zijn beweerde regio van herkomst zoals concreet vastgesteld in de bestreden beslissing.

Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn verblijf in Afghanistan aannemelijk te maken, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge het verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp Kandwolo in het district Khogyani in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De verwijzing naar zijn afkomst uit een onveilig gebied is gelet op wat voorafgaat niet dienstig.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.8 Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF